

SUCCULENTA

Orgaan van de Nederl. Ver. van Vetplantenverzamelaars.

Secretariaat: G. D. DUURSMA, B 140 HUIZUM bij Leeuwarden.

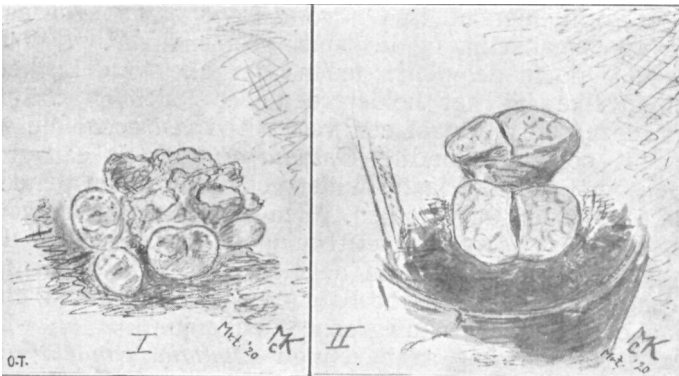
Mesembrianthemums van der Sphaeroidea-groep.

Bovengenoemde groep, waarvan ik nu eenige in mijn bezit zijnde soorten zal gaan beschrijven, is zonder twijfel de meest interessante van 't Mesembrianthemumgeslacht, 't welke een voorname plaats onder de vetplanten inneemt.

Deze plantenfamilie n.l. (Mesembrianthemeae-Aizoaceae-Ticoideae) wordt verdeeld in 8 secties en elke sectie weer in eenige groepen, in 't geheel 74 groepen, bevattende meer dan driehonderd soorten.

De Sphaeroidea-groep behoort tot de laatste sectie, tot de *Sabacaulia*, waar o.a. ook de Semionata-groep toe behoort. Doch daarover later. Hun vaderland is Zuid-Afrika. De minst zeldzame, dus de meest bekende soort van deze groep is zonder twijfel *Mes. Pseudo-truncatellum* Berger (zie afb II). Dit plantje hoort thuis in Damaraland en Groot Namaland (Zuid-Afrika). Is sedert 1897 verscheidene malen door Kurt Dinter, Duitsch gouvernements botanicus ingevoerd en door de bekende firma Haage en Schmidt te Erfurt verbreid. Ook hier te lande is *M. pseudo-truncatellum* tegenwoordig verkrijgbaar.

Alis plant-onbe-meer, ze zeer een schrij-over-'t Geplant-den in-van grauw ge-kiezel

dit je geen kende toch is zeker be-ving waard heele je geeft druk een bruin aderd steen-

tje. 't Is een mooi voorbeeld van „mimicry” (beschermende nabootsing). Alle soorten van de Sphaeroidea-groep zijn dit trouwens meer of minder. In haar vaderland komt ze op grauwen, kalksteenachtigen bodem voor en moet daar op dus al heel weinig in 't oog loopen. Wanneer de goudgele bloemen verschijnen, valt ze gemakkelijk op.

't Geheele plantje wordt niet hooger dan twee centimeter, eenigszins neergedrukt en kegelvormig. De min of meer langwerpige ronde bovenkant, welke aan de oppervlakte door een spleet in de breedte in twee helften gescheiden wordt, is zwak convex, ongeveer 2 1/2 c.M. lang en 1 1/2 c.M. breed en zooals wij boven reeds zeiden, bruin gemarmerd en gestippeld.

Ik heb mijn exemplaar nog niet in bloei gehad, hoewel het toch al volwassen is. Misschien dat in September of October bloemen zich vertoonen.

Mes. pseudo-truncatellum behoort tot een onderafdeeling der Sphaeroidea, nl. tot die der Calculiforma, waartoe o.a. ook de zeldzame *Mes. Lesliei* N. E. Br. behoort, welke in Transvaal thuis behoort. Hiervan heb ik een tienjarige plant in mijn bezit, afkomstig van Mr. N. E. Brown, de bekende Mesembr. specialiteit uit „Kew Gardens”.

(Wordt vervolgd).
M. KARSTEN.

Terborg.

Mooie *Opuntia*'s. II.

Behalve de in het vorige nummer reeds genoemde soorten, welke wij de „bloeiende” zouden kunnen noemen, verdienen in de kamer nog aanbeveling wegens hun mooien vorm, de volgende soorten: *Opuntia tunicata* of Scheede *Opuntia*, een tot 30 c.M. hooge soort, met tot 4 c.M. lange witte stekels, die door een fraaie witte scheede omgeven zijn. Om het helder wit der stekels goed te doen uitkomen, moet men deze soort op een zonnige plaats in niet te vochtige aarde houden. *Opuntia imbricata* met zeer dunne leden, gelijkt veel op een klein rijkvertakt boompje. Ze wordt tot de winterharde gerekend. *Opuntia acanthocarpa* krijgt evenals *O. tunicata*, fraaie witte stekels, doch deze worden niet langer dan 2 1/2 c.M. *Opuntia Subulata*, beter bekend als *Peireskia subulata* is een helder groene soort met tot 1/2 c.M. dikke en 10 c.M. lange bladeren, die vele jaren blijven zitten, *Opuntia Cylindrica* is een der schoonste, meest interessante *Opuntia*'s die in geen enkele collectie mag ontbreken. Deze soort groeit mooi rechtop en draagt fraaie, tot 1 c.M. lange, groene bladeren. Een monsterachtige vorm hiervan is *O. cylindrica cristata*, eveneens zeer interessant en gemakkelijk in de kamer groeiend. *O. mycrodasy* heeft geen stekels, doch de platte leden zijn als overdekt met goudgele glochiden, welke bij het heldergroen der leden prachtig uitkomen. Ook van deze soort bestaat een variëteit *monstruosa*, die zich echter alleen geënt constant houdt. *Opuntia crinifera* is een groote, hoog wordende soort, die met lange witte, gedraaide haren geheel bezet is, welke later worden afgestooten. Een fraaie, niet vaak voorkomende soort is *Opuntia Scheerii*, met bruingele glochiden en dunne, gele stekels, welke van gele haren begeleid zijn. De bloem is glanzend geel. *Opuntia crassa* heeft tot 10 c.M. groote en 2 c.M. dikke leden, welke van een prachtig blauwgroene kleur zijn.

Verder verdienen nog aanbeveling : *Opuntia candelabriformis*, *O. microdisca*, *O. suffhurea*, *O. nigricans*, *O. ursina*, *O. basilaris*, *O. Pentlandii*, *O. andicola*, *O. clavarioides*, *O. leucotricha*, enz. Er is dus keuze genoeg !

Tusschen andere cactussen geplaatst, komen ze zeer tot hun recht en verbreken het eenvormige der kegelvormige Echinopsis- en Echinocactus-soorten of het cylinder- of zuilvormige der Cereussen.

Van de cactussen zijn de *Opuntia*'s de nuttigste planten, daar ze in hun vaderland voor heggen en als vruchtboomen gebruikt worden (*Opuntia ficus-indica*, *O. tuna*). De roode vrucht van *O. microdisca* gebruiken de Indianen als verfmiddel, terwijl het kweeken der cochenillekevers op *Opuntia coccinellifera* als bekend mag worden verondersteld.

De kuituur levert geen moeilijkheden op ; ze nemen elken grond

voor lief en laten zich door stekken vermeerderen. Ten slotte dient nog opgemerkt te worden, dat geen vetplantencollectie volledig is zonder eenige mooie *Opuntia*-soorten. G. D. D.

Over het zaaien van Cactussen.

De prettigste wijze om z'n planten-collectie uit te breiden is wel door middel van zaaien. Men leert dan z'n planten van jongs af kennen en gewennen aan de bijzondere omstandigheden waaraan zij zich zullen moeten aanpassen. Sommige soorten zooals enkele *Phyllocactussen*, *Echinocactus minusculus*, *E. Williamsi*, *E. Ottonis* en vele *Mamillaria*'s leveren ook in onze verzamelingen kiemkrachtig zaad. Bij voorkeur betrekken wij het echter van een specialen vetplantenkweeker.

Dit jaar kocht ik voor geringen prijs van den heer Jansen gemengd zaad, waaruit ongeveer honderd plantjes voortgekomen zijn. Om succes te hebben moet men vroeg en op warmte gaan zaaien. Dit jaar ging bij mij in de Paaschweek het zaad in de aarde. Het warm houden is niet zoo moeilijk. Vroeger gebruikte ik ponsboterblikken, gevuld met warm water en plaatste daarop de potten. Door m'n huisgenooten werd dit water dan enkele malen per dag door warm vervangen. Thans staat het in een kistje met zinken bodem, afgedekt door een glasruit. Onder dit kistje staat een andere zinken bak met water, waaronder een olielampje, dat geen cent per dag verstoekt. Zeer gemakkelijk houd ik nu overdag 80 graden in de bovenste kist. 's Nachts stook, ik niet, de temperatuur daalt dan tot 60 graden.

In navolging van andere liefhebbers werd het zaad uitgezaaid in bruinaarden onderzetschotelletjes, waarin drie gaten geboord. Daar deze schotelletjes maar 4 c.M. diep zijn, wordt de aarde spoedig geheel warm. Na zeven dagen waren dan ook de meeste zaadjes boven gekomen. Dit alleen is de moeite van 't zaaien wel waard. Met een loupe kan men zich veel genoeg bezorgen. Het kiemen toch verschilt van de gewone zaadplanten, doch ook onderling bij de verschillende cactus-geslachten. Sommige zaailingen bezitten twee flinke zaadlobben en behouden ze lang, andere, zooals *Mamillaria*'s rollen rond de wereld in.

Omdat de plantjes elkaar spoedig hinderen heb ik ze na vier weken in een houten bakje verspeend. Dit bakje moet dikke wanden hebben om stevig gespijkerd te kunnen worden voor het uitelkaar trekken door het vocht. De bodem bestaat uit een stuk lei, dat kan niet verrotten. De zaailingen staan nu op rijen die 1 1/2 c.M. ruimte hebben. De plantjes zelf staan dicht bijelkaar.

Door de aarde zit veel wit duinzand. Zulke aarde krijgt niet zoo spoedig de groene korst. Ook kan ik met een houtje gemakkelijk de aarde omwerken en strooide fijngemalen beenderkool in de rijen. Groen is er dan ook nog niet geweest. Eenige malen zijn de zaailingen een weinig gegierd. Sommige zijn al 1 1/2 c.M. hoog. 't Is de moeite waard de prachtige stekels te bezien. Er zijn er bij zoo sierlijk bevederd als sneeuwkrystallen. Eén staat er tusschen, die keurige plokken wol vormt en geen stekels. Daar het zaad gemengd was, is er een bonte verscheidenheid. De *Cereën* zijn er al uit te herkennen, ook de *Mamillaria*'s, doch de soort bepalen, dat gaat nog niet. In deze jeugdperiode bieden de cactussen een prachtig studiemateriaal voor het vaststellen der verschillende groepen en hunne verwantschap. Al is dan ook de weg lang van zaailing tot volwassen plant en zal

menig plantje vroegtijdig sneuvelen, toch blijft het zaaien daarom interessant.

Rotterdam.

A. V.

Mededeelingen.

NIEUWE LEDEN. 154. Mevr. Gallas Smits, Baarn, Weteringstr. 1.
155. H. J. M. Pet, Rotterdam, Banketstr. 7.
156. P. Frag, Amsterdam, Monnikenstr. 17.

ADRESVERANDERINGEN. Het adres van den heer A. Montfoort te Utrecht is tijdelijk Maliebaan 42, terwijl Dr. H. W. de Boer is verhuisd naar Stationsstraat 36b te Amersfoort.

VERKIEZING PENNINGMEESTER. Uitgebracht werden 22 stemmen, waarvan 13 op den heer J. M. v. d. Houten te Rotterdam en 9 op den heer P. van Stralen Jr. te Amersfoort, zoodat eerstgenoemde gekozen is. Wij wenschen den heer van den Houten hartelijk geluk met zijn benoeming en twijfelen niet, of hij zal evenals zijn voorganger zijn beschikbaren tijd gaarne aan de belangen onzer vereniging wijden.

ARCHIEF. De bekende Vetplantenkweeker Frantz de Laet zond ons voor het archief drie fraaie foto's van zijn inzending vetplanten op de tentoonstelling te Antwerpen, waarvoor wij bij dezen vriendelijk dank betuigen.

VERDEELING ZADEN. De Heer H. F. Klein te Apeldoorn zond ons ter verdeeling onder de leden 13 pakjes zaad en wel de volgende soorten : *Cereus eburneus*, *C. Regelii*, *E. cactus* *Otonis* var. *tortuosa*, *E. Pfeifferi*, *E. Cereus conglomeratus*, *E. Merkeri*, *Mam. centr. longispina*, *M. Donati*, *M. Otonis*, *Op. pachyclade albispina*, *Phylloc. Hybr. „Hebe“*, *Mesembr. Bolusii* en *M. pseudo truncatellum*.

Wij stellen voor aan de 13 eerste aanvragers elk een pakje toe te zenden, doch gelieve men twee en een halve cents postzegel voor toezending bij te voegen. Natuurlijk wordt er op gerekend dat van den uitslag der zaaiing later mededeeling gedaan wordt in „Succulenta" en vertrouwen we dat zij, die op zoo gemakkelijke manier nieuwe soorten krijgen, een volgend jaar de overtollige zaailingen gaarne aan andere leden zullen afstaan.

VETPLANTEN ENQUÊTE. Van vele leden ontvingen wij bij de gevraagde gegevens, interessante mededeelingen, welke in afzonderlijke artikeltjes ter algemeene kennis zullen worden gebracht. Jammer dat niet allen, welke reeds jaren vetplanten kweeken, hunne mededeelingen inzonden. Wij stellen hen deze maand gaarne in de gelegenheid dit alsnog te doen, teneinde een zoo volledig mogelijk overzicht te krijgen.

CONTRIBUTIE. Nog steeds ontvingen wij van enkele leden geen contributie. Komt deze in den loop dezer maand niet in ons bezit, dan zullen wij zoo vrij zijn hierover, met bijberekening van incassokosten, per post te disponeeren. Wij hadden echter gaarne dat men ons deze moeite bespaarde en even postwissel zond.

SPECIAAL KULTUUR VAN ZELDZAME VETPLANTEN.

R. JOHANSENS - ODENSE (DANMARK).

:- EIGEN PLANTENZOEKERS. -:
EXPORT NAAR ALLE LANDEN.

:- CORRESPONDENTIE IN DUIJSCH, ENGELISCH EN FRANSCH. -:

ECHINOCACTUS DADAKII FRIC,

DE NIEUWSTE IMPORT VAN MIJN EERSTE NA DEN OORLOG UIT
ZUID-AMERIKA AANGEKOMEN ZENDING CACTUSSEN,
PER STUK 4 à 6 KRÖNEN (DEENSCH E WAARDE).

VRAAGT MIJN RIJK GEÏLLUSTREERDE PRIJSCOURANT.